

§ 15. Udvidelsen i Forhold til Udvalgets Udkast bestaar navnlig i, at Børnene undergives Tilsyn, selv om de opholder sig i Moderens Hjem, og der ikke udbetales Bidrag af det offentlige til deres Underhold. Man har ikke ment, at Tilsynet bør udstrækkes udover det fyldte 15de Aar, medmindre dette maatte blive en Følge af Reglerne i Forslagets § 1, 2. Stk. eller § 2 a.

Med Hensyn til fremmed Lovgivning angaaende Tilsyn med Børn skal man henvisse til Udkastets Bilag XXIII, hvorhos man skal tilføje, at der af et af det norske Kirke- og Undervisningsdepartement nedsat Udvalg under 9. Juni 1920 er afgivet en Indstilling med Tillægsindstillinger af 25. s. M. og 20. August s. A. Udvalget var nedsat særlig for at udtale sig om en Centralisering inderfor de enkelte Kommuner af alt Tilsyn med Børn og kom til det Resultat, at det var ønskeligt at samle alt Tilsyn paa een Haand, nemlig hos Værgeraadet. Der er, saa vidt vides, ikke paa Grundlag af denne Indstilling fremsat noget Lovforslag.

Med Hensyn til Forslaget om at undergive alle udenfor Ægteskab fødte Børn Tilsyn af det offentlige, skal man særlig fremhæve, at der efter svensk Ret i Henhold til § 13 i »Lag om barn utom äktenskap af 14. Juni 1917« skal beskikkes ethvert saadant Barn en »barnavårdsman«. Denne skal bistaa Moderen med Raad og Oplysninger og paase, at Barnets Ret og Bedste varetages behørigt. Særlig er det paalagt ham at sørge for Fremskaffelse, Inddrivelse og Opbevaring af Underholdsbidrag til Barnet. Ogsaa i Norge skabes der ifølge Lovene af 10. April 1915 en betydningsfuld Beskyttelse for de udenfor Ægteskab fødte Børn, idet det offentlige af sig selv eftersøger Faderen, foranlediger, at der paalægges ham Underholdsbidrag, samt sørger for — med mindre særlig Dispensation gives — at disse inddrives.

Ad de enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

ad §§ 1—2.

Paragrafferne svarer til Udkastets § 68, men dels er der, som ovenfor omtalt, ved § 1, 3. Stk. sket Udvidelse med Hensyn til alle udenfor Ægteskab fødte Børn, og dels har man efter Henstilling fra Indenrigsministeriet ladet udgaa Bestemmelsen i Udkastets nævnte Paragraf, 3. Stk. c), hvorefter Børn af Enker, der modtager Understøttelse i Henhold til Lov Nr. 124 af 29.

April 1913 med senere Tillægslove, skulde inddrages under samme Tilsyn som de øvrige i Lovforslaget omhandlede Børn. Til Begrundelse af den sidstnævnte Ændring er særlig anført, at »de Formaal, som ligger til Grund for Enkebørnslovgivningen, ikke staar i Samklang med de Formaal, som ligger til Grund for Tilsynet ifølge nærværende Forslag«. Man har endvidere fundet Anledning til straks at fremhæve, at de i § 2 nævnte Børn kan fritages for Tilsyn, jfr. Udkastets § 77, 2. Stk.

ad § 3.

Bestemmelsen er optaget for at afskære enhver Tvivl om, at Børn, der er undergivet Tilsyn i Henhold til Lov om Værgeraadsforsorg m. m., ikke tillige er undergivet Tilsyn efter denne Lov. Man skal i denne Forbindelse nævne, at selv om Børn, der er undergivet Tilsyn af Værgeraadsinstitutionen, heller ikke efter den nugældende Ordning kan antages at være undergivet det kommunale Plejebørnstilsyn, har man dog i en Del Kommuner paa Landet anset dem for at falde ind under dette Tilsyn, hvorved der kan opstaa Usikkerhed om, hvem der i Virkeligheder har Ansvar for Tilsynets forsvarlige Gennemførelse.

ad § 4.

Ministeriet har, som anført, ment at burde bibeholde den nugældende Ordning, hvorefter Kommunalbestyrelsen i Almindelighed bliver Tilsynsmyndighed, saaledes at det, for at Værgeraadet eller Værgeraadene i Kommunen skal kunne overtage denne Myndighed, dels kræves, at saavel Kommunalbestyrelsen som Kommunens Værgeraad er enige derom, dels at Justitsministeriet giver sit Samtykke hertil.

Reglen i 2. Stk., hvorefter Sundhedskommissionen med Justitsministeriets Samtykke kan overtage Hvervet som Tilsynsmyndighed, svarer til § 1, 2. Stk. i den nugældende Plejebørnstilsynslov af 1. Marts 1895, dog med den Ændring, at Reglen kan anvendes i alle Kommuner med mindst 10,000 Indbyggere og endogsaa under særlige Omstændigheder kan udvides til Kommuner med mindre Indbyggerantal, medens der efter den nugældende Lov kun kan træffes en saadan Ordning i Kommuner med mindst 30,000 Indbyggere. For Tiden er Sundhedskommissionen Tilsynsmyndighed i København, Frederiksberg, Aarhus og Odense Kommuner.

Med Hensyn til 3. Stk. bemærkes, at en Tilbageførelse af Tilsynet fra Væрге-